

Med Hensyn til min Bemærkning om Udstykning af Fredskove skal jeg sige, at det er ikke min Mening, [at Skovene fordi de blive udstykkede, skulle forsvinde. Jeg udtalte mig kun for, at man skulde have Lov til at dele Fredskovene, men deri ligger ikke, at ikke hver enkelt Del skal vedblive at være Fredskov. Har det været Fredskov før, skal det naturligvis blive det ogsaa i Fremtiden. Jeg kan derfor ikke se, at Udstykningsfriheden kan gøre nogen væsentlig Skade. En Skov kan forhugges, enten den er samlet eller delt.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Maa jeg allerførst udtale en Tak for den Tilslutning, som det foreliggende Forslag har fundet her i Tinget. Ganske vist er der jo rettet Anker mod adskillige Bestemmelser i det, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det til Trods herfor nok skal lykkes at komme til en Forstaaelse om denne Sag. Sagen er jo nemlig den, at det, der er Hovedformaalet med dette Lovforslag, er der ingen, der har udtalt sig imod, nemlig at søge at udvide Retten til Udstykning for at imødekomme den stærke Trang, der har gjort sig gældende omkring i Landet.

Hvad nu de Indvendinger angaar, der ere rejst mod Forslaget, egne de sig jo bedst til at drøftes nærmere i et Udvalg, men jeg skal dog allerede her gøre et Par Bemærkninger om enkelte af dem.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigst at bevare de særlige Regler om Udstykning af Hovedgaarde, eller om man bør lade disse falde ind under de samme Regler, som gælder for Bøndergaarde, vil jeg sige, at da jeg fremsatte Forslaget i det andet Ting, indeholdt det jo særlige Regler for Udstykning af Hovedgaarde. Under Forhandlingerne dene fremkom der imidlertid stærke Ønsker om at stryge disse Regler, og jeg gav min Tilslutning dertil. Det var dog ikke, fordi jeg mente, at det egentlig vilde have nogen synderlig Betydning, rent praktisk set. Sagen er nemlig den, at ved Udstykning af saadanne store Gaarde maa der jo som Regel ogsaa tages Hensyn til Bygningerne, og naar der er værdifulde Bygninger, vil det saa godt som aldrig betale sig at udstykke saa langt ned, som Lovforslaget tillader. Kun i ganske særlige Tilfælde, f. Eks. efter en Ildebrand, hvor Bygningerne ere brændte, vil der kunne blive Spørgsmaal om, at den i Folketinget foretagne Forandring kan faa nogen Betydning. Jeg har derfor ikke ment at burde

modsatte mig Fjernelsen af de særlige Bestemmelser, tværtimod mener jeg at kunne anbefale dem til Overvejelse ogsaa i dette høje Ting.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fredskovene vil jeg sige som det ærede Medlem, der sidst gjorde en kort Bemærkning (Koføed), at det jo ikke er Meningen at stryge Kontrollen med Fredskovene. Jeg udtalte under Forhandlingerne i det andet Ting nogle Betæneligheder ved at give fri Hænder med Hensyn til Udstykning af Fredskove, men mine Betæneligheder vare begrundede i, at naar vi give fri Hænder, vil det blive meget vanskeligt for Kontrollen at udføre sit Hverv nogenlunde tilfredsstillende. Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, som vi nærmere kunne tale om i Udvalget, og jeg haaber, at det ikke skal medføre Vanskeligheder for Sagens tilfredsstillende Løsning.

Et Par af de ærede Medlemmer, som have haft Ord, have udtalt Betæneligheder ved Bestemmelsen i § 19 vedrørende Magelæg. Jeg vil i Anledning af disse Udtalelser sige, at det selvfølgelig ikke har været Tanken her at foretage noget, som kunde blive til Skade for Panthaverne, og jeg tror heller ikke, at det vil blive Tilfældet, selv om de Bestemmelser, der ere vedtagne i det andet Ting, blive gennemførte. Det maa nemlig erindres, at naar der her er Tale om at foretage Magelæg uden at søge Panthavernes Tilladelse, drejer det sig om Arealer, der ere lige store med Hensyn til det boniterede Maal, og om Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen har indsendt Erklæring om, at et saadant Magelæg vil være til Fordel for begge Parter. Naar dette skal fremgaa af Sagen, tror jeg ikke, at der er nogen Grund til at frygte for, at Panthaverne i noget Tilfælde ville komme til at lide Skade. Bestemmelsen er jo ganske simpelt indført for at lette den Slags smaa Magelæg, som der som Regel vil være Tale om, og for at fritage de vedkommende for de Udgifter, der ere forbundne med at søge Tilladelse hos Panthaverne, tilvejebringe Panteattester o. s. v. Jeg tror ikke, der er nogen Fare ved at lade denne Bestemmelse, som er indført i det andet Ting, blive staaende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af Ejendomsskylden, som et Par ærede Medlemmer ogsaa have omtalt, vil jeg sige, at dette Spørgsmaal har været Genstand for en meget udførlig Forhandling mellem Finansministeriet, Landbrugsministeriet og det Udvalg, som i det andet Ting har haft med Sagen at gøre, og at